Musaeum hermeticum reformatum et amplificatum

Lambsprinck ... antiqui libellus de lapide philosophicorum

Barnaud, Nicolas
Sande.

Francofurti, 1677

Persistent Link: http://dx.doi.org/10.3931/e-rara-7703

LAMBSPRINCK

NOBILIS GERMANI PHILOSOPHI ANTIQVI LIBELLVS

De

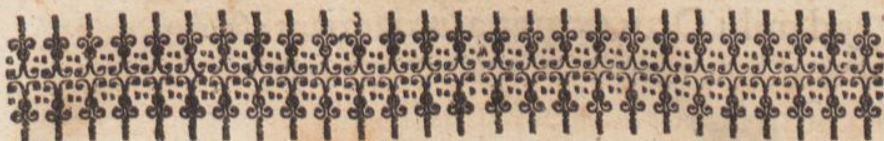
LAPIDE PHILOSOPHICO,

E Germanico versu Latinè redditus, per Nicolaum Barnaudum Delphinatem Medicum, hujus scientiæ studiosissimum.

FRANCOFURTI,
Apud HERMANNUM à SANDE.

M DC LXXVII.

PRÆFATIO.

LAmſprinck vocor, natus ex nobili familia,
Et hoc ſtemma gero cum laude & jure.

Philoſophiam legi, & bene intellexi.
Eruditione Præceptorum fundamentum attigi,

Quod mihi Deus ex gratia sua largitus est
Dans mihi spiritum cum intellectu.
Ideo sum factus auctor hujus libri
Et deduxi in hunc observabilem ordinem
Ut intelligant pauperes & divites
Certe in terris non reperitur ipsi similis,
In quo mei (Deo sit laus) non sum oblitus.
Assecutus enim sum verũ fundamentũm & veritatem
Igitur hunc librum in silentio servate,
Et non pœniteat hunc sæpius legere.
Sic veritatem discetis, & accipietis,
Et hoc donum Dei magnum in bonum vertetis.
O Deus pater, qui es in omnibus initium & finis,
Rogamus te propter D. nostrum Christum Jesum,
Ut illumines sensus rationis & cogitationes nostras,
Ut te laudemus, celebremus sine intermissione,
Et hunc librum secundũ voluntatẽ tuam absolvamus:
Simulque omnia in bonum velis dirigere,
Nosque conservare in tua immensa misericordia.
Hoc faxit sancta tua majestas pro sua immensa clementia.
Auxilio divino enumerabo vobis hanc artem,
Nihilque in veritate tecta vos celabo.
Postquam me recte & bene intellexeritis
Tandem erroris vestri liberi eritis.
Nam nihil plus est, quam unum
In quo omnia latent.

Ideò

Ideo animum ne deijcite.
Coquere enim, tempus & patientia vobis sunt necessaria,
Si vultis nobilissimis fructibus uti,
Non pœniteat vos temporis & laboris,
Nam semina & metalla vobis semper modice coquenda sunt
De die in diem & aliquot septimanas,
Tunc in hac unica vili re
Totum opus Philosophiæ invenietis & perficietis.
Quod quidem omnibus hominibus adeo impossibile videtur,
Cum sit adeo facilis & vilis labor.
Quod si aliis monstraremus, & in lucem proferremus,
Irrideremur à viris, fœminis & pueris.
Ideo estote modesti & secreti,
Tunc eritis in pace & sine cura,
Nempe erga Deum & proximum
Qui dat artem, & vult eam celari.
Nunc Præfationem omittemus,
Et veram describere incipiemus,
Et thythmis, figuris vere & plane,
Sine nugis; sine mendaciis in lucem dabimus
Gratias agendo Creatori omnis creaturæ.
Et jam sequitur Prima figura.

PHilosophi in genere dicunt,
Duos pisces in nostro mari esse,
Sine omni carne & ossibus.
Hi in propria aqua coquantur.
Tunc immensum ex his mare fiet,
Quod nullus homo eloqui poterit,
Hoc est Philosophorum decretum:
Duo pisces sunt tantum unum, hoc verum,
Tamen sunt duo & nihilominus unum
Corpus, Spiritus & Anima.
Nunc certè vobis sic dico,
Coquite simul hæc tria,
Vt sit maximum mare.
Postea vobis significabitur
Quando magnum incrementum habueritis.
Ideo coquite sulphur cum sulphure benè,
Nec multa verba ea de re facite
Tace & reconde hæc tuo magno commodo,
Ita eris liber ab omni pauperie.
Os tuum adeo compesce.
Sic tuus labor nulli innotescet.

Animadvertite & recte intelligite
Piſces duos in noſtro mari natare.

PRIMA FIGURA.

Mare eſt Corpus, duo Piſces ſunt ?
Spiritus & Anima.

Philo-

PHilosophus in præsenti ait
Feram esse in Sylva,
Nigredine prorsus obductam,
Cui si quis caput amputabit,
Tunc penitus nigredinem amittet,
Et candidissimum colorem eliget.
Cupitis hujus verum intellectum,
Nigredo nominatur caput corui.
Quamprimum hæc evanuerit,
Mox apparet albus color.
Hoc tum demum vocatur, capite spoliatum
Cum nigra nebula perierit, credite mihi,
Hoc igitur dono Philosophi
Ex animo gaudent,
Celant summa cum diligentia,
Vt nullus stultus hæc sciat.
Tamen Filiis suis bono animo
Nonnihil scribendo retegunt,
Nempe quibus à Deo datum.
Hi, hac ratione hoc potiuntur dono
Ideo nulli hac de re dicendum,
Siquidem Deus hæc celari vult.

Hic

Hic celeriter animadvertite
Nigram feram in sylva.

SECUNDA FIGURA.

PUTREFACTIO.

PHilosophi dicunt strennè,
Duo animalia esse in hac sylva;
Vnum laudabile, formosum & alacre:
Magnus & robustus cervus.
Aliud unicornu, monstrat Philosophus,
Hæc duo in sylva latent omnino,
Sed beatus vir dicetur;
Qui hac irretiet & capiet,
Magistri nobis claris verbis
Significant hic, & in omnibus locis
Hæc duo animalia in sylvis vagari.
(Tamen sylvam rem unam intellige)
Quod si ad fundamentum respiciamus,
Tunc syva corporis nomen accipiet.
Tum etiam certè & rectè invenietur;
Vnicornu esse Spiritum omni hora;
Cervus verò nullum aliud nomen cupit
Quam Anima: Quod nomen ipsi nemo subripiet.
Nunc etiam justum est, ut magister vocetur,
Qui ea arte ducet & frenet
In syvam ducere & deducere
Vt simul coacta maneant
Huic rectè à nobis adjudicabitur
Illum assecutum esse auream carnem
Et ut triumphet ubique.
Imo ipsi magno Augusto imperitet.

Deinceps ſine cura ſcitote
In ſylva cervum & unicornu latere.

TERTIA FIGVRA.

In Corpore eſt Anima & Spiritus.

FIdeliter nos Philosophi docent
Duos leones ambulare robustos
Nempe masculum, & fœminam, in valle tenebrosa & horrrida
Latereque & artis esse, ut capi possint
Horrida, crudeli facie & imagine
Celeres, effrenes & prorsus feroces.
Quos, qui sapientia & astutia
Irretire, frenare & asservare noverit,
In eandemque sylvam cogere poterit,
Huic merito & jure asscribetur
Eum adeptum esse coronam & gloriam longe præ aliis,
Imò & laudem præripuisse sapientibus hujus temporis.

Est summum portentum
Ex duobus leonibus unum fieri.

QUARTA FIGVRA.

Spiritus & Anima sunt conjungendi & redigendi ad corpus suum.

Alexander ex Persia scribit
Lupum & canem in hac argilla esse
Educatos, tamen à Philosopho nobis indicatur,
Utrumque unam habere originem,
Lupum scilicet ab Oriente provenire,
Canem verò ab Occidente ortum suum trahere.
Hi sunt invidia pleni,
Rabiosi, furibundi & prorsus amentes,
Unus alterum vita privat,
Et ex his maximum venenum oritur.
Sed cùm denuò vita potiuntur,
Tunc revera de se præbent
Summam medicinam, & nobilissimam Theriacam
Qualis unquam in terra haberi potest,
Quæ recreavit sapientes cujusvis temporis,
Qui Deo gratias agunt eumque laudant.

Lupus & Canis ſunt in una domo
Poſtremo tamen ex his unum fit.

QVINTA FIGURA.

Morificatio, & albificatio, corporis conjunctique
cum Anima & Spiritu imbibitio

Horren-

HOrrendus Draco sylvam incolit
Summè venenosus, huic nihil deest:
Cum videt radios Solis, & lucidum ignem
Tunc diffundit suum venenum & volat tam monstrosè
Ut nullum vivens animal ante illud subsistat,
Ut neque Basiliscus ipse ei par sit
Qui illum sapienter occidere norit,
Hic evadet ex omnibus periculis,
Omnes venæ & colores in ejus morte augentur.
Et sit ex suo veneno summa medicina.
Suum venenum subito consumit,
Devorat enim propriam venenatam caudam.
Hæc omnia in se ipso perficere cogitur.
Et laudabile balsamum inde ex illo fluit,
Hos vires tandem conspicient,
Et mirè omnes sapientes super his gaudebunt.

Hoc verè eſt magnum miraculum & cita fraus,
In venenoſo Dracone ſummam medicinam ineſſe.

SEXTA FIGVRA.

Mercurius rectè & chymicè præcipitatus vel ſublimatus, in ſua propria Aqua reſolutus & rurſum coagulatus.

NIdus in ſylva reperitur
In quo Hermes ſuos pullos habet,
Vnus ſemper conatur volatum,
Alter in nido manere gaudet,
Et alter alterum non dimittit.
Infimus, ſupremum ſic tenet
Vt ſimul in nido manere cogantur:
Tanquam vir in domo cum ſua Conjuge,
Conjugio arctiſſimè copulati.
Hinc gaudemus omni hora
Quod aquilam fœminam hoc via tenuerimus.
Propterea Deum Patrem ut feliciter hoc oremus.

Duæ aves in ſylva nominantur,
Cùm tamen ſaltem una intelligatur.

SEPTIMA FIGURA.

Mercurius ſæpius ſublimatus, tandem figitur, ut non amplius aufugere & avolare per vim ignis poſſit: Toties enim ſublimatio reiteranda, quo uſque fixus fiat.

Reperitur in India amœnissima sylva,
In qua duæ aves sunt colligatæ:
Vna est colore albissimo, altera rubro,
Hæ se invicem mordendo interimunt,
Vna alteram devorat, & consumit;
Vtræque tamen in albas columbas transmutantur.
Ex columba nova nascitur Phœnix,
Quæ nigredinem, fœtorem & mortem dimisit,
Vt sic novam vitam resumpsit.
Hæc vis ipsi à Deo data,
Vt inposterum æternum vivat, & nunquam moriatur,
Acquisivit nobis divitias, & vitam incolumes;
Vt hoc magna miracula edamus
Vt nobis veri Philosophi manifestè describunt.

Duæ

Duæ aves ſunt nobiles & magni pretii,
Corpus & Spiritus, alterum conſumit.

OCTAVA FIGURA.

Corpus iterum ponatur pro digeſtione in fimum equinum vel balneum, ſuperfuſo ſuo aere vel ſpiritu à corpore olim ſubtracto. Corpus factum eſt per operationem album, Spiritus verò rubues arte. Entium opus tendit ad perfectionem, præparaturq; ſic Lapis Philoſophorum.

NVnc audite mirabile factum,
Magna enim vos docebo,
Qualiter Rex se super omne genus efferat,
Et audite quid nobilis sylvarum dominus dicat,
Hostes meos omnes superavi & vici,
Venenosumque draconem pedibus meis subegi,
Sum Rex eximius & dives in terris,
Me nemo superior natus
Nec artibus, nec natura
Ab omni vivente creatura:
Omnia enim facio quæ homo cupit,
Do potestatem, salutem durabilem,
Insuper & aurum, argentum, gemmas, pretiosos que lapillos,
Omnemque medicinam maximam & minimam.
Inprimis enim eram genere ignobili,
Antequam tam sublimi loco natus & constitutus essem.
Et quod ad tantum fastigium devenerim,
Hoc mihi Dei & naturæ beneficio datum est,
Quodque ex pessimo sit factum optimum,
Et ad tantum gradum evectum sit
Nempe ad statum regium,
Hinc mihi Hermes nomen sylvarum domini tribuit.

Domi-

Dominus ſylvarum potitus eſt ſuo regno,
Et ab infimo ad ſupremum gradum conſcendit.

NONA FIGVRA.

Si fortuna volet, fies ex Rhetore Conſul.
Si volet hæc eadem, fies ex Conſule Rhetor.
Intellige primum Gradum Tincturæ verè apparuiſſe.

OMnes fabulæ hæc nobis narrant,
Vt salamandra oriatur ex igne,
In quo suum habeat cibum & vitam.
Quæ ipsi natura dedit:
Habitat autem in monte profundo,
Ante quem multi ignes inceduntur
Vnus altero minor,
In quo se Salamandra lavat;
Tertius major, quartus clarissimus omnium:
Hos omnes Salamandra lustrat & in ipsis mundatur:
Hinc ad suam properat foveam
Et in ipso itinere capitur & confoditur,
Ita ut moriatur & vitam cum sanguine emittat.
Hoc quidem ipsi undiquaque in bonum cedit,
Vitam perennem suo sanguine lucratur,
Nec ulla morte post hac perire potest.
Sic sanguis ipsius pretiosissima est medicina in terris,
Et ipsi par non reperitur,
Omnem enim morbum sanguis ejus propellit
In omnibus metallis corporibusq; animalium & hominum.
Hinc Sapientes suam hauserunt Scientiam.
Et per hoc ad cæleste donum pervenerunt,
Quod Lapis Philosophorum dicitur,
Cui totius Orbis vires sunt inditæ.
Hæc nobis Philosophi mera ex benevolentiâ donant
Vt eorum perpetuò reminiscamur.

Salamandra vivit in igne,
Ignisque hanc mutavit in optimum colorem.

DECIMA FIGURA.

Reiteratio, gradatio & melioratio Tincturæ, vel Lapidis Philosophorum: Augmentatio potius intelligatur.

SEnex Pater ex Israel venit,
Qui habet unicum tantùm filium
Quem diligit ex toto corde:
Huic præscribit dolorem cum dolore
Ac si ductor filium unicum ducere
Quocunque locorum cuperet aut vellet.
Ductor dixit filio his verbis,
Veni huc, ducam te ad omnia loca,
In summum altissimi montis cacumen,
Vt discas omnes mundi scientias;
Vt magnitudinem mundi & maris perspicias,
Et inde magnam voluptatem capias,
Ad summum enim te proveham,
Et usque ad altissimas cœli fores.
Filius verbis ductoris paruit,
Cùm illeque simul ascendit.
Thronum cœlestum inspexit,
Qui erat supra modum splendidus.
His igitur omnibus visis,
Cum gemitibus patris sui memor,
Misertus est magnæ miseriæ Patris,
Ideo ad sinum ejus reverti constituit.

Pater,

Pater, Filius, cum ductore ſibi ſunt juncti manibus,
Corpus, Spiritus & Anima, hic ſubintelligitur,

UNDECIMA FIGURA.

HIc Filius ductori dicit,
Ad Patrem meum descendam;
Sine me enim nec esse, nec vivere potest:
Me ingeminat crebroque vocat.
Ductor ad Filium dixit,
Non te solum dimittam.
Duxi te è sinu Patris;
Igitur te reducam.
Vt & rursum gaudeat, & vivat;
Ipsique dabimus hanc vim,
Surrexerunt igitur sine mora ambo,
Aedesque Patris repetierunt.
Pater venientem Filium cùm vidisset,
Intenta voce clamavit, dicens.

Alius mons Indiæ in vaſe jacet,
Quem Spiritus & Anima, utpote filius & dux, conſcenderunt.

DVODECIMA FIGVRA.

O Fili te absente mortuus eram,
Simulque in magnum discrimen vitæ veneram.
Te præsente revivisco;
Tuus enim reditus hoc mihi confert gaudium.
Cùm verò domum patris ingrederetur filius,
Hunc Pater manibus amplexatur,
Prænimioque gaudio hunc deglutivit,
Idque proprio sui ipsius ore.
Pater hic præ nimia vi sudat.

Hic Pater devorat Filium:
Anima & Spiriturs è corpore promanant.

DECIMATERTIA FIGURA.

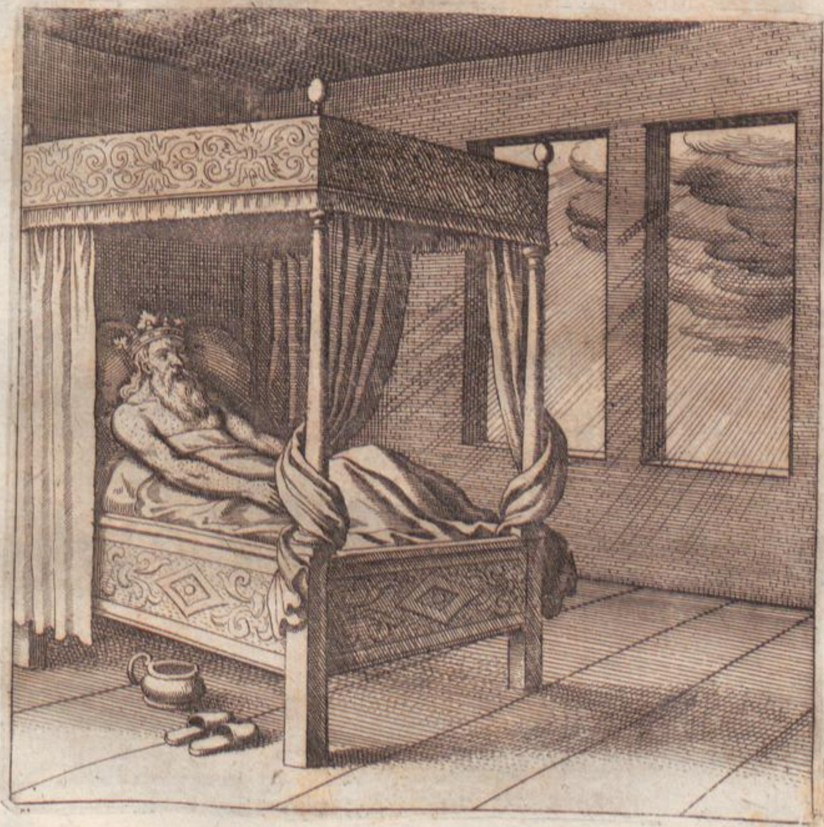

Hic

HIc sudat Pater propter Filium.
Simulque Deum intimo corde precatur,
In cujus manu erant omnia,
Qui creat & creavit cuncta,
Ut filium suum ex corpore denuo educat,
Eumque pristina sua vita donet,
Deus precibus annuit,
Patremque decumbere & dormire jubet.
Qui cùm dormiret,
Dimittit Deus cœlitus pluviam
In terras per sydera lucida.
Hæc pluvia frugifera & argentea erat,
Corpus Patris rigavit & emollivit.
Juva nos Deus tandem
Ut gratiam tuam assequamur.

Hic vehementer ſudat Pater,
Oleum & recta Tinctura Philoſophorum ex eo promanat

DECIMAQUARTA FIGURA.

HIc dormiens Pater
Totus in Limpidam mutatur aquam,
Et hujus aquæ virtute
Bonum conficitur solum,
Simulque novus Pater fortis & pulcher
Quique facit novum Filium,
Hic in Patre semper manet,
Et Pater in Filio:
Sic in rebus diversis
Innumerabiles proferunt fructus,
Qui nullo tempore pereunt,
Nec ulla morte intereunt,
Sed gratia Dei semper manent
Simulque in magnifico regno triumphant
Pater, cum Filio una in sede resident,
Senisque magistri facies
In medio apparet,
Pallio sanguineo vestitus.

REGI SECVLORVM INVISIBILI, IMMORTALI,
soli Deo sit laus & gloria in secula,
Amen.

Hic Pater & Filius in unum ſunt copulati,
Ut ſimul in æternum manent.

DECIMAQVINTA FIGVRA.

